

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Martinem Prokopem ve veřejném zasedání konaném dne 4. června 2019 v trestní věci

odsouzeného

o nařízení podmíněně odloženého trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku a § 330 odst. 1 trestního řádu se odsouzenému **nařizuje** výkon původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 23. listopadu 2016 č. j. 3T 66/2016 – 105.

Podle § 86 odst. 4 trestního zákoníku a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se odsouzený pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

Odsouzený byl rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 23. 11. 2016 č. j. 3T 66/2016 – 105 uznán vinným pro přečin projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku a pro zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ke společnému úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 3 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu, kdy mu byly zároveň uloženy další přiměřené povinnosti a omezení. Rozsudek nabyl právní moci dne 23. 11. 2016. Zkušební doba tak měla plynout do 19. 2. 2021.

Podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku jestliže podmíněně odsouzený, ohledně něhož byl vysloven dohled, vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

Ze spisového materiálu a z důkazů provedených při veřejném zasedání bylo zjištěno, že odsouzený nevykonával řádně dohled probačního úředníka a s probační službou nespolečně pracoval. Často se z konzultací bez řádného důvodu omlouval, následně se na ně přestal dostavovat, na pozvánky nereagoval, byl a nyní opět je nekontaktní ani telefonicky, ani e-mailem, ani na adresách, které mění a na nichž se nezdržuje (viz zprávy probační služby č.l. 196, 209 a 219 spisu). To se týká situace od října 2018, kdy v listopadu 2018 byla zdejší soudem vydána i žádost o vypátrání jeho pobytu. Tak i současné situace. Povinnosti k úhradě způsobené škody dosud nesplnil, poškozeného ani nekontaktoval, neprojevil dosud snahu o její úhradu. V neposlední řadě soud podotýká, že se jmenovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení, která s ohledem na ukládání společného trestu běžela již od 16. 2. 2016, dopustil další trestné činnosti. Rozsudkem Okresního soudu Plzeň - město ze dne 26. 6. 2017 sp. zn. 2T 22/2017 byl odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 12 měsíců. Jakkoliv tato situace může být diskutabilní – odsouzený byl pravomocně uznán vinným až 23. 11. 2016 a

vyživovací povinnost, pro jejíž zanedbání byl uznán vinným, neplnil v období od 5. 10. 2014 do 23. 9. 2016 - pokud se zkušební doba z odsouzení Obvodním soudem pro Prahu 1 z 29.8.2015, pod č.j. 3T 78/2015 - 36, započítává do následně ukládaného společného trestu, je možné přisvědčit i závěru obžaloby, že šlo o nevedení řádného života ve zkušební době podmíněného odsouzení. Především však byl odsouzený opakovaně upozorňován na to, že nezbytnou podmínkou osvědčení je podrobení se probaci, směřující i ke kontrole dodržení veškerých povinností a omezení. Především z tohoto důvodu byl odsouzenému uložen dohled probačního úředníka. Byl odsouzen za závažnou trestnou činnost a dohled jej měl motivovat k vedení řádného života a současně kontrolovat při plnění povinností. Odsouzený, ač byl vlastní vinou stíhán i po část řízení před soudem vazebně, projevil ve vztahu k plnění dohledu takovou míru nezodpovědnosti, že není možno na tento jeho přístup nereagovat. Maření probačního dohledu po dobu fakticky 8. měsíců nedává soudu jinou možnost, než odsouzenému nařídít výkon původně podmíněně odloženého trestu. Soud nemůže nyní ani později ponechat podmíněné odsouzení v platnosti, prodloužit zkušební dobu, která již nyní činí 5 let, a stanovit nad odsouzeným další povinnosti v rámci dohledu, neboť ty mu byly již stanoveny a odsouzený ani sám dohled úmyslně neplní. Jakýkoliv jiný postup, nežli podle § 86 odst. 1 věta první trestního zákoníku, vinou odsouzeného nepřichází v úvahu.

Pro výkon trestu byl odsouzený zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. a) a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. S účinností od 1. 10. 2017 došlo k novelizaci § 56 trestního zákoníku a zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, tak, že původní typy věznice s dohledem, dozorem, ostrahou a zvýšenou ostrahou byly nově diferencovány pouze do dvou typů - s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. U jmenovaného podle zákonných kritérií připadá v úvahu pouze zařazení do věznice mírnějšího typu, který se dělí na oddělení s nízkým stupněm zabezpečení, se středním stupněm zabezpečení a s vysokým stupněm zabezpečení. O zařazení do jednotlivých oddělení již nerozhoduje soud, ale Vězeňská služba na základě osobních poměrů odsouzeného.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat stížnost **do 3 dnů** ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, a to prostřednictvím Okresního soudu v Táboře. Stížnost **má** odkladný účinek.

Tábor 4. června 2019

Mgr. Martin Prokop v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.08.2019. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 22.08.2019.